

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 17C/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123373100
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Linetová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6123373100.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Danielou Linetovou v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 50496166, zastúpený: ADVOKÁTI Müller Dikoš, s.r.o., Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 36864455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičová 4, Bratislava, IČO: 00585441, o zaplatenie 176,40 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 176,40 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 176,40 eur od 23.03.2023 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 01.08.2023 sa žalobca v upomínanom konaní domáhal vydania platobného rozkazu, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 176,40 eur spolu s úrokom z omeškania 8,50% ročne zo sumy 176,40 eur od 23.03.2023 do zaplatenia a náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 18.12.2022 došlo v Kapušanoch k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol M., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, L. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného.

3. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 145/2023 zo dňa 13.01.2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 13.01.2023 do 26.01.2023 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do dokončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný.

4. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 10.02.2023 na sumu 660 za 14 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného.

5. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.02.2023 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 660 eur, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným.

6. Žalovaný dňa 09.03.2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 483,60 eur. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného.

7. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 22.03.2023 podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 07.03.2023 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia.

8. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáhal uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 176,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 23.03.2023 do zaplatenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

9. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.20XX, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018).

10. K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dlžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015).

11. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského

súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018).

12. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

13. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobca predložil listinné dôkazy: Zmluva o nájme dopravného prostriedku č. 145/2023 zo dňa 13.01.2023, Protokol o prenájme náhradného vozidla zo dňa 13.01.2023, Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 10.02.2023, Potvrdenie autoservisu AUTOSPOL VLASYTÝ, spol. s r.o., L. zo dňa 26.01.2023 o odovzdaní a prevzatí vozidla z autoservisu, faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 10.02.2023 na sumu 660 eur, Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 10.02.2023, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 10.02.2023, Uplatnenie náhrady škody zo dňa 10.02.2023, Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 08.03.2023 vo výške 483,60 eur, výpis z Tatra banky, a.s. o úhrade sumy 483,60 eur.

14. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz sp.zn. 33Up/1288/2023 zo dňa 08.08.2023, proti ktorému žalovaný v lehote stanovenej zákonom podal odpor dôvodiac tým, že dňa 18.12.2022 vznikla škodová udalosť, poškodenie motorového vozidla Škoda Octavia Combi s EČV: L (ďalej len „vozidlo“), ktorého vlastníkom a držiteľom bol v čase škodovej udalosti M. H. (ďalej len „právny predchodca žalobcu“). Právny predchodca žalobcu si nechal poškodené vozidlo opraviť v spoločnosti AUTOSPOL VLASATÝ, spol. s r.o. (ďalej len „opravca“).

15. Dňa 13.01.2023 právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalobcom nájomnú zmluvu na motorové vozidlo, na základe ktorej právny predchodca žalobcu užíval náhradné vozidlo. Nájom náhradného vozidla bol dohodnutý na dobu určitú 13.01.2023 do 26.01.2023. Denná sadzba za nájom náhradného vozidla bola dohodnutá vo výške 45 eur (vrátane DPH).

16. Dňa 14.02.2023 žalobca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu a zároveň si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu nákladov za náhradné vozidlo. Žalobca na tieto účely predložil faktúru č. XXXXXXXX z 26.01.2023, vystavenú žalobcom, v ktorej žalobca vyúčtoval právnenému predchodcovi žalobcu (poškodenej) nasledovné náklady: nájomné za náhradné vozidlo v dňoch od 13.01.2023 do 26.01.2023 vo výške 630 eur (14 dní x 45 eur), náklady na odovzdanie a pristavenie vozidla vo výške 30 eur, celkom v sume 660eur.

17. Žalovaný dňa 07.03.2023 ukončil prešetrovanie potrebné na zistenie existencie a rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie, pričom poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 483,60 eur, zodpovedajúce nákladom na nájom náhradného vozidla po dobu 14 dní s ohľadom na kalkuláciu nákladov na opravu a rozsah vykonaných prác a s priznanou dennou sadzbou za prenájom vo výške 32,40 eur na základe porovnateľných ponúk auto požičovní v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného vozidla (14 dní x 32,40 eur).

18. Žalovaný poukázal na neprimeranú účtovnú dennú sadzbu zo strany žalobcu, v tejto súvislosti poukázal na judikát R 7/1992, v zmysle ktorého náhrada nákladov za prenájom náhradného vozidla predstavuje skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015) v zmysle ktorého, skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, je treba túto stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Otázka, či náklady na nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné, závisí vždy na posúdení konkrétnych okolností prípadu. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvyklá potrebná k prenájomu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu.

19. Uvedené potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 7Co/319/2017, v zmysle ktorého, pri určení výšky skutočnej škody je potrebné vychádzať zo všeobecnej, na trhu obvyklej ceny za nájom obdobného motorového vozidla v danom mieste a čase. Bez zohľadnenia ďalších okolností nemožno vychádzať výlučne len z ceny, ktorú si požičovňa od poškodeného vyúčtovala za nájom náhradného motorového vozidla, resp. na ktoré sa s poškodeným dohodla. Pokiaľ by súdna prax pripustila iný názor, mohlo by dochádzať a nepochybne by aj dochádzalo k situáciám, že požičovne by v prípade, ak by išlo o zákazníkov, poškodených pri dopravnej nehode, za ktorých náhradu škody uhrádza poisťovňa škodcu, takúto prax by mohli zneužiť tým, že za nájom náhradného motorového vozidla by požadovali nájomné na miestne pomery, neobvykle vysoké.

20. S poukazom na vyššie uvedené, žalovaný stanovil dennú sadzbu za zapožičanie náhradného vozidla vo výške 32,40 eur za deň, pričom za týmto účelom vychádzal z prieskumu trhu v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného motorového vozidla podľa doložených cenníkov. V zmysle vyššie citovaného Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015 jednoznačne platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase.

21. Z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva povinnosť poškodeného preukázať ním uplatnený nárok na náhradu škody. Vychádzajúc z uvedeného je povinnosťou žalobcu preukázať, či ním požadovaná suma predstavuje nutne a účelne vynaložené náklady zo strany poškodeného.

22. Žalobca faktúrou č. XXXXXXXX vyúčtoval dennú sadzbu za nájom náhradného vozidla vo výške 45 eur. Predmetná faktúra však uplatnený nárok nepreukazuje a nie je možné ju bez ďalšieho považovať ako za vyčíslenie skutočnej škody, ktorá má byť krytá povinným zmluvným poistením. Faktúra predstavuje daňový doklad, čo znamená, že sumu uvedenú žalobcom na faktúre nie je možné stotožňovať so škodou, na ktorej náhradu má nárok voči žalovanému ako poisťovateľovi poškodený, resp. v posudzovanom prípade žalobca (rozsudok Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. 31Cb/27/2021 a pod.). Skutočnou škodou sú len náklady na nájom náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla .

23. Žalovaný nie je v omeškaní s poskytnutím poistného plnenia. Žalobca uplatňuje od žalovanej 8,50% ročný úrok z omeškania od 23.03.2023 do zaplatenia. Dňa 14.02.2023 žalobca oznámil postúpenie pohľadávky a zároveň si uplatnil voči žalovanému nárok na poistné plnenie vo výške 660 eur, zodpovedajúci nákladom na nájom náhradného vozidla podľa faktúry žalobcu č. XXXXXXXX z 10.02.2023. Dňa 07.03.2023 žalovaný ukončil prešetrovanie potrebné na zistenie existencie a rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie zodpovedajúce nákladom na náhradné vozidlo, pričom poskytol na účet žalobcu poistné plnenie vo výške 483,60 eur. Žalovaný si v zákonnej lehote riadne splnil povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., a preto sa nemohol dostať do omeškania.

24. Žalovaný na preukázanie uvedených skutkových tvrdení predložil listinné dôkazy: cenníky z požičovni motorových vozidiel.

25. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu dňa 06.10.2023, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

26. Žalobca v replike uviedol, že odpor podaný žalovaným považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu namietal z dôvodu neprímeranosti nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, konkrétne s poukazom na výšku denného nájomného, nakoľko cena za prenájom náhradného vozidla v sume 45 eur/deň je podľa jeho názoru neprímerane vysoká. Za adekvátnu a primeranú žalovaný považoval cenu denného nájmu vo výške 32,40 eur /deň, ktorú stanovil na základe vykonaného prieskumu trhu s ohľadom na typ poškodeného motorového vozidla v danom regióne. K tomu predložil cenníky požičovni motorových vozidiel, od ktorých odvodzuje primeranosť ním určenej ceny nájmu.

27. Podľa názoru žalobcu žalovaný účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by svedčila jeho tvrdeniam, prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovni nie je zrejmé čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Pokiaľ teda žalovaný sám stanovil ako primeranú výšku denného nájomného práve sumu 32,40 eur, takýto postup považoval žalobca za svojvoľný a neopodstatnený. Výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy, konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Vzhľadom k tomu bola výška denného nájomného vozidla Nissan Micra v danom prípade stanovená na sumu 45 eur aj s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla Škoda Octavia.

28. Žalobca za účelom preukázania tvrdení predložil prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v okrese L. v danom čase, z ktorých vyplýva sadzba denného nájomného za porovnateľné vozidlá zn. Škoda Octavia vo výške od 49 eur do 74,97 eur. Z cenníka spoločnosti SetCar sk, a.s. taktiež vyplýva sadzba denného nájomného za porovnateľné motorové vozidlo Škoda Octavia vo výške 60 eur, zatiaľ čo z cenníka spoločnosti Autá pre každého vyplýva sadzba denného nájomného za porovnateľné motorové vozidlo Škoda Octavia vo výške od 79 eur. Vzhľadom na uvedené žalobcom účtovaná výška denného nájomného v sume 45 eur je cenou primeranou, obvyklou a teda uplatnený nárok žalobcu nijako neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo.

29. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádzal tiež z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovni sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy.

30. Žalovaný teda pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočností, vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodený prenajať vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, pravdepodobne by musel uzatvoriť viacero na seba naväzujúcich nájomných zmlúv (so nezníženou výškou denného nájomného) alebo zväziť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy, kedy denné nájomné by

bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám.

31. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (poukázal na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014).

32. Žalobca ohľadom uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania poukázal na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. V odôvodnení predmetného nálezu sa Ústavný súd SR zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne § 11 ods. 8 zákona o PZP. Ústavný súd SR zároveň poukázal na obsah Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole, ktorú dovolací súd nezohľadnil a pri výklade ustanovení zákona o PZP nepostupoval v súlade s právom Európskej únie. V dôsledku uvedeného dospel k záveru, že právny názor Najvyššieho súdu SR je postavený na zjavnej chybe v právnom posúdení. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020. Najvyšší súd SR sa v zmysle prijatých rozhodnutí Ústavného súdu SR odklonil od doterajšej rozhodovacej praxe, vzhľadom k čomu je nárok žalobcu v časti uplatneného príslušenstva nesporný. Poukázal aj na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 a Uznesenie sp. zn. 1Cdo/225/2021 zo dňa 27.04.2022.

33. Vzhľadom k uvedenému je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poisťného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP t. j. tým, že si nesplnil povinnosť podľa v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe uvedených skutočností žalovaný sa dostal do omeškania s plnením poisťného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnene kráti alebo ho vôbec neprizná, už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z omeškania, kde súd buď prizná alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poisťného plnenia. Žalobcovi vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP.

34. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobca predložil listinné dôkazy: prehľad cenových ponúk z portálu irent.sk - Škoda Octavia KE, Cenník spoločnosti SetCar sk. a.s., Cenník - Autá pre každého.

35. Žalovaný v duplike uviedol, že neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu. Namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu a to z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že v čase uzavretia nájomnej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu (poškodeným) bol vlastníkom náhradného vozidla zn. Nissan Micra s EČV: L (ďalej aj ako „náhradné vozidlo“). Práve od zistenia toho, kto bol vlastníkom náhradného vozidla v čase uzavretia nájomnej zmluvy závisí, či bol žalobca oprávnený náhradné vozidlo prenajať a teda, či bol žalobca vôbec oprávnený uzavrieť nájomnú zmluvu s poškodeným a prenechať

mu do dočasného užívania náhradné vozidlo. Žalobca existenciu vlastníckeho práva k predmetnému náhradnému vozidlu v rozhodnom období nijako nepreukázal. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. januára 2012, sp. zn. 6 Cdo 214/2011, verejne dostupné na webovej stránke www.nsud.sk).

36. Žalobca nepreukázal, že fakturovaná cena za deň nájmu je cenou obvyklou v danom regióne a čase, neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k ním fakturovanej cene za deň nájmu. Žalovaný argumentáciu žalobcu považoval za účelovú a zavádzajúcu. Žalovaný v tejto spojitosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015, v zmysle ktorého, skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akýkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Otázka, či náklady na nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné, závisí vždy na posúdení konkrétnych okolností prípadu. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvyklá potrebná k prenájomu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu a nie žalovanú stranu.

37. Denná sadzba za nájom náhradného vozidla bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom v zmysle Zmluvy o nájme č. 145/2023 dojednaná vo výške 45 eur s DPH. Žalovaný v rámci odporu poukázal na to, že žalovaným priznaná denná sadzba za zapožičanie náhradného vozidla vo výške 32,40 eur za deň, bola stanovená samotným prieskumom trhu s ohľadom na typ poškodeného vozidla právneho predchodcu žalobcu (poškodenej) v danom čase a regióne (L. - okolie). Z doložených cenníkov žalovaným vyplýva, že denná sadzba pri porovnateľnom vozidle k poškodenému vozidlu pri období nájmu 14 dní sa v danom regióne a v čase pohybovala v nasledovnej výške, Cenník spoločnosti SA-CARS v sume 27 eur s DPH, Cenník spoločnosti RAI v sume 24 eur bez DPH, t.j. v sume 28,80 eur vrátane DPH, Cenník spoločnosti East cars v sume 27 eur, keďže právny predchodca žalobcu bol v postavení fyzickej osoby, cena je pre takú osobu v zmysle cenníka konečná.

38. Pokiaľ ide o jednotlivé žalobcom predložené cenníky, k tomu žalovaný uviedol, že pokiaľ ide o prvú cenovú ponuku zverejnenú na stránke spoločnosti www.irent.sk za nájom náhradného vozidla zn. Škoda Octavia 1,9TDI za deň nájmu v sume 49 eur s DPH od autopožičovne Šim-Car-Ján Šimčák, túto cenovú ponuku nemožno akceptovať, nakoľko je z nej zrejmé, že cena je stanovená s ohľadom len na jeden deň nájmu, ktorá je nepochybne neporovnateľne vyššia ako denná sadzba pri nájme s väčším počtom dní (pozn. v danom prípade bol nájom v rozsahu 14 dní). Je všeobecne známe, že denná sadzba nájmu sa znižuje v závislosti od počtu dní nájmu, t.j. iná (vyššia) cena je len pri jednom dni nájmu ako napr. pri dlhšom období (napr. 8 - 10 dní alebo napr. 15 - 20 dní a pod.), kedy sa denná sadzba za nájom znižuje smerom nadol. Zvlášť Škoda Octavia nie je porovnateľná kategória vozidla náhradného vozidla Nisan Micra. Uvedené nakoniec preukazujú samotné žalobcom doložené cenníky, v rámci ktorých je cena za nájom diferencovaná podľa počtu dní nájmu (1 - 10 dní, 11-20 dní, 21 až 30 dní, 31 - 60 dní a pod.). Zároveň je potrebné poukázať, že v samotnom cenníku žalobcu sa vozidlo Nissan Micra ani

nenachádza. Zo samotného žalobcom doloženého cenníka Setcar vyplýva, že cena za vozidlo Škoda Fabia pri dobe nájmu nad 10 dní je vo výške 35 eur s DPH, t.j. v sume približnej ako určil prieskumom trhu žalovaný.

39. V prípade cenníku Autá pre každého, tento nemožno akceptovať, na webových stránkach tejto spoločnosti sa síce nachádzajú cenníky, ktoré doložil žalobca do konania, avšak bez bližšieho kontaktu na dané firmy, absentuje kontakt na sídla daných firiem, údaj o identifikačnom čísle daných firiem, podľa ktorých by si žalovaná vedela overiť danú firmu ako aj skutočnosť, či daná firma disponuje živnostenským oprávnením na prenájom náhradných vozidiel. Žalovaný uviedol, že o uvedených spoločnostiach nenašiel žiadnu zmienku v Obchodnom registri SR ako ani na verejne dostupnom portále finstat.sk. Na oboch webových stránkach (vzhľad jednotlivých stránok sa javí byť takmer identický) v časti kontakty sa uvádza kontakt len na adresy pobočiek bez riadneho uvedenia súpisných čísiel, žalovaný tak nevie overiť presné adresy jednotlivých pobočiek, na ktoré webové stránky odkazujú. Zároveň absentuje akýkoľvek telefonický kontakt, resp. možnosť priameho objednania daného vozidla priamo na stránke tak ako je tomu bežne dostupné u serióznych autopožičovní.

40. Žalovaný mal za to, že žalobcom účtovaná denná sadzba za nájom v sume 45 eur s DPH výrazne prekračuje obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Žalovaný na podporu vyššie uvedeného tvrdenia ohľadne neúčelnosti a neprimeranosti dennej sadzby doložil cenníky z daného regiónu L., z ktorých vyplýva, že cena za porovnateľné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, Volkswagen Polo, Chevrolet Aveo (pozn. na ktoré poukazoval cenníkmi aj žalobca) k poškodenému je pri dobe nájmu za obdobie 14 dní v nasledovnej výške, Cenník autopožičovne GA-TOUR v sume 20 eur s DPH, Cenník autopožičovne AUTOCENTRUM KOŠICE s. r. o. v sume 17 eur s DPH, Cenník autopožičovne Šimo Car v sume 35 eur s DPH. Z predložených cenníkov je zrejmé, že obvyklá cena nájmu pri dobe nájmu 14 dní je od 20 eur maximálne do 35 eur vrátane DPH. Žalovaný stanovil dennú sadzbu za zapožičanie náhradného vozidla vo výške 32,40 eur. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, že by žalovaný účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného. Žalobca nepreukázal ním účtovanú dennú sadzbu vo výške 45 eur. Žalovaný poukázal na právoplatný rozsudok Okresného súdu Námestovo zo dňa 6. decembra 2022 sp. zn. 5Cb/43/2022, predmetom ktorého bol obdobný nárok žalobcu, zastúpeného rovnakým právnym zástupcom ako v tomto konaní, pričom v predmetnom spore bola zo strany žalobcu použitá rovnaká právna argumentácia.

41. V danom spore bola nájomná zmluva č. 145/2023 uzatvorená na dobu určitú od 13.1.2023 do 26.1.2023, t.j. počet dní prenájmu bol určený fixne v rozsahu 14 dní. Zároveň žalovaný poukázal na samotný verejne dostupný cenník žalobcu, ktorý na tieto účely diferencuje cenu v závislosti od doby nájmu, z toho titulu považoval žalovaný tvrdenia žalobcu za účelové a zavádzajúce (rozsudok Okresného súdu Námestovo sp.zn. 5Cb/43/2022 zo dňa 06.12.2022, rozsudok Okresného súdu Žilina z 11.03.2021, sp.zn. 14C/34/20XX, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 28.02.2022, sp.zn. 10Co/95/2021).

42. Žalobca na webovej stránke garantuje poškodenému poskytnutie náhradného vozidla z PZP vinníka počas celej dĺžky opravy vozidla zadarmo (poukázal na rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 7Co/319/2017 v zmysle ktorého, pri určení výšky skutočnej škody je potrebné vychádzať zo všeobecnej, na trhu obvyklej ceny za nájom obdobného motorového vozidla v danom mieste a čase. Bez zohľadnenia ďalších okolností nemožno vychádzať výlučne len z ceny, ktorú si požičovňa od poškodeného vyúčtovala za nájom náhradného motorového vozidla, resp. na ktorej sa s poškodeným dohodla. Pokiaľ by súdna prax pripustila iný názor, mohlo by dochádzať a nepochybne by aj dochádzalo k situáciám, že požičovne by v prípade, ak by išlo o zákazníkov - poškodených pri dopravnej nehode, za ktorých náhradu škody uhrádza poisťovňa škodcu, takúto prax mohli zneužiť tým, že za nájom náhradného motorového vozidla by požadovali nájomné na miestne pomery neobvykle vysoké.

43. Žalovaný poukázal na to, že systém povinného zmluvného poistenia má slúžiť na spravodlivé odškodnenie osôb poškodených pri dopravných nehodách, aby boli v zákonom rozsahu uspokojené

nároky prostredníctvom poisťovateľov škodcov, nemôže slúžiť na parazitovanie a obohacovanie sa, aby sa na ňom určité podnikateľské subjekty obohacovali na úkor poisťovní, ale aj samotných poškodených (poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 14.02.2018, sp. zn. IV . ÚS 2043 / 17). Konanie žalobcu možno hodnotiť minimálne ako snahu zneužiť systém povinného zmluvného poistenia s cieľom neoprávnene sa obohatiť na úkor žalovaného, ak už nie priamo ako snahu parazitovať na systéme povinného zmluvného poistenia. Takéto konanie žalobcu (obchodníka s pohľadávkami voči poisťovniam) nie je možné hodnotiť ako výkon podnikateľskej činnosti, ktorý by bol v súlade so zásadou poctivého obchodného styku. Žalovaný považoval žalobný návrh čo do základu nedôvodný ako aj nárok na úrok z omeškania uplatňovaný žalobcom.

44. Žalovaný si v zákonnej lehote splnil povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. a preto sa nemohol dostať do omeškania. Žalovaný s ohľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 111.ÚS/309/20XX, poukázal na tú skutočnosť, že samotný Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení, č. k. 1. ÚS 567/2020-21, rozhodoval o ústavnej sťažnosti sťažovateľa (iný žalobca - pozn. žalovanej), ktorému všeobecné sudy zamietli žalobu proti poisťovateľovi v časti úrokov z omeškania. Ústavný súd Slovenskej republiky najskôr v bode 25. odôvodnenia uznesenia, č. k. 1. ÚS 567/2020-21, poukázal na skutkovo a právne podobné veci, o ktorých rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (7Cdo/109/2018, 3Cdo/145/2017, 1Cdo/212/2017), ako aj na právnu teóriu (Petruľák M., Šulíková M., Poistné zmluvy, I. vydanie, Praha, C. H. Beck, 2012, s. 265,375). Ústavný súd Slovenskej republiky následne v bode 29. odôvodnenia uznesenia, č. k. 1. ÚS 567/2020-21, uviedol, „ústavný súd dáva do pozornosti sťažovateľa (v danom spore iný žalobca - pozn. žalovanej), že jeho argumentácia o svojoľnosti a zjavnom neodôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu vo vzťahu k § 11 ods. 688 zákona o povinnom zmluvnom poistení v nadväznosti na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je spôsobilá spochybníť ústavnú udržateľnosť záverov napadnutého rozsudku krajského súdu, preto pokiaľ by aj sťažovateľ (v danom spore iný žalobca - pozn. žalovanej) uvedený právny prostriedok, ktorý mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, vyčerpal, ústavný súd by jeho ústavnú sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Ústavný súd Slovenskej republiky taktiež uznesením, sp. zn. II. ÚS 184/2019, odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa (iný žalobca - pozn. žalovanej), ktorému všeobecné sudy zamietli žalobu proti poisťovateľovi v časti úrokov z omeškania. Na predmetné žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 2.10. 2023 nijako nerefletoval, len opakovane poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 111.ÚS/309/2020.

45. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalovaný predložil listinné dôkazy: Cenník žalobcu, Cenníky autopožičovní.

46. Žalobca v písomnom vyjadrení dňa 27.08.2024 uviedol, že námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie považuje za bezpredmetnú a neopodstatnenú vo vzťahu k prejednávanej veci. Je úplne irelevantné preukazovať vlastnícke právo žalobcu k prenajatému motorovému vozidlu, keďže prenajímateľom môže byť aj osoba odlišná od vlastníka veci. Navyše aj v prípade, ak by žalobca nebol oprávnený náhradné vozidlo prenajať, žalovaný nie je subjektom legitimovaným domáhať sa neplatnosti zmluvy o nájme uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným. Okrem toho je takáto procesná obrana v rozpore s jeho postupom šetrenia poistnej udalosti, keďže sám žalovaný, tak ako je uvedené v žalobe, postúpenú pohľadávku žalobcovi v prevažnej časti splnil, čím zároveň uznal nárok žalobcu na poskytnutie poistného plnenia a až následne v priebehu konania spochybňuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

47. Za nedôvodné a účelové považoval žalobca tiež námietky a procesnú obranu žalovaného v súvislosti s otázkou primeranosti výšky účtovaného nájomného. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že poškodený prenájmom náhradného vozidla riešil v dôsledku poistnej udalosti a odstraňoval preňho nepriaznivý stav. Poukázal na rozsiahlu judikatúru slovenských súdov v skutkovo a právne rovnakých veciach, ktorou je jednoznačne ustálené, že v takomto prípade poškodený nie je povinný zisťovať si ceny na trhu a hľadať tak najlacnejšiu požičovňu resp. najlacnejšie motorové vozidlo. Z hľadiska posúdenia nutnosti a účelnosti je podstatné iba to, či výška denného nájomného výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo.

48. Žalobca namietal tvrdenia žalovaného a nesúhlasíme s jeho spôsobom určenia výšky denného nájomného v závislosti od konečnej doby trvania nájmu. Nielen, že prieskum trhu prostredníctvom internetových cenníkov nemožno považovať v celom rozsahu za jediné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, keďže pri dlhšom trvaní nájmu poskytujú mnohé požičovne zľavu z nájomného, je nutné prihliadať aj na to, že je rozdiel medzi prenájomom na vopred známe konkrétne obdobie trvania nájmu a medzi prenájomom na neurčitú dobu, keď nie je zrejmé ako dlho bude nájom trvať. Nehovoriac o tom, že mnohé požičovne požadujú pri nájme zloženie depozitu resp. zálohy, čo by pre poškodeného predstavovalo neprimeranú záťaž v podobe nutnosti vynaloženia týchto finančných prostriedkov. Konkrétnu cenu nájmu pritom ovplyvňujú aj ďalšie faktory ako model a výbava motorového vozidla, rok jeho výroby, počet najazdených kilometrov a pod.

49. S poukazom na uvedené rozporoval žalovaným predložený údajne verejne dostupný cenník žalobcu. Predmetný dokument nie je aktuálny ani určujúci vo vzťahu k posúdeniu primeranosti výšky dojednaného nájomného, dôkazom čoho je aj to, že motorové vozidlo Nissan Micra v tomto nebolo uvedené. Žalobca okrem prenájomu vozidiel poškodeným v prípade dopravnej nehody, kedy nie je vopred známy rozsah jeho trvania, poskytuje aj bežný prenájom motorových vozidiel na konkrétnu vopred dojednanú dobu a výlučne v týchto prípadoch diferencuje cenu za nájom vozidiel podľa dĺžky nájmu a podľa aktuálne platného cenníka. V prípade nájmu pri škodovej udalosti je však výška denného zmluvného nájomného prenájatého vozidla v každom prípade dojednaná individuálne s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného a prenájatého motorového vozidla. Poškodený nemohol mať vedomosť o tom, kedy bude jeho vozidlo opravené, preto ani žalobca v čase začatia nájmu nevedel, koľko bude nájom trvať, nakoľko oprava poškodeného vozidla a vybavenie poisťnej udalosti je v každom jednotlivom prípade odlišná. Výška denného nájomného 45 eur za motorové vozidlo Nissan Micra bola stanovená aj s prihliadnutím na fakt, že išlo o nové motorové vozidlo s nízkym počtom najazdených kilometrov a s automatickou prevodovkou.

50. Žalobca predložil súdu ďalšie cenové ponuky, z ktorých vyplýva denné nájomné za porovnateľné vozidlá v regióne vo výške od 40 eur s DPH (Rent Auto - Škoda Fabia, Škoda Scala), od 46 eur s DPH (Šimo Car - Volkswagen Polo) alebo od 50 eur s DPH resp. 60 eur s DPH (L. Specialy - Škoda Fabia). Vzhľadom na uvedenú argumentáciu a predložené listinné dôkazy nemožno hodnotiť žalobcom účtované denné nájomné v danom prípade ako neprimerane vysoké alebo neobvyklé. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájomom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a aj nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného.

51. Žalovaný vo vyjadrení poukazuje okrem iného na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 14.02.2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, podľa záverov ktorého považuje obchodný model žalobcu a jeho podnikateľskú činnosť za parazitovanie na systéme povinného zmluvného poistenia, ktoré je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Procesnú obranu žalovaného v tomto smere preto považoval žalobca za účelovú a špekulatívnu, pričom v celom rozsahu odmietal, že by žalobca akýmkoľvek spôsobom parazitoval na povinnom zmluvnom poistení. Uvedené rozhodnutie sa týka absolútne odlišného skutkového stavu a nemožno ho vzťahovať na podnikanie žalobcu. Predmetom sporu v danom prípade je nárok na náhradu škody titulom nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poškodenému prenajal žalobca, tzn. poškodenému poskytol reálnu službu, s ktorej poskytnutím sú na strane žalobcu spojené nemalé finančné náklady, pričom nárok na náhradu týchto nákladov, ktorý bol platne na žalobcu postúpený, súdy Slovenskej republiky v rámci svojej rozhodovacej praxe priznávajú

za dobu trvania nájmu, ktorý posudzujú z hľadiska nutnosti a účelnosti. Poukázal na to, že žalobca je podnikateľským subjektom, ktorý svojim klientom ponúka komplexné služby, podniká v súlade so zákonnými ustanoveniami a tiež pomáha poškodeným zmierniť stav, ktorý im bol vnútený dopravnou nehodou.

52. Domnienky žalovaného o tom, že v prípade štatutárneho orgánu žalobcu a štatutárneho orgánu právneho zástupcu žalobcu sa jedná o totožnú fyzickú osobu, sú nepravdivé a účelové. Konateľom žalobcu je totiž B. G., nar. XX.XX.XXXX, zatiaľ čo jedným z konateľov právneho zástupcu žalobcu je JUDr. B. G., nar. XX.XX.XXXX. Rozhodnutia, na ktoré žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje nepovažoval žalobca za relevantné k meritu veci, práve naopak, zo strany žalobcu bola riadne vysvetlená a preukázaná primeranosť výšky denného nájomného za konkrétne motorové vozidlo vzhľadom na špecifiká danej veci a parametre prenajatého vozidla.

53. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobca predložil listinné dôkazy: Cenové ponuky autopožičovní.

54. Žalovaný v písomnom vyjadrení dňa 23.09.2024 uviedol, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k fakturovanej cene za deň nájmu. Z predložených cenníkov je zrejmé, že obvyklá cena nájmu pri dobe nájmu 14 dní je od 25 eur maximálne do 28 eur vrátane DPH. Žalovaný priznal vyššiu sumu a stanovil dennú sadzbu za zapožičanie náhradného vozidla vo výške 32,40 eur. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, že by žalovaný účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného.

55. Argumentácia žalobcu, že cena denného prenájmu vozidla sa odvíja od počtu najazdených kilometrov, rok výroby a výbava neobstojí, nakoľko sám žalovaný vo svojom cenníku neuvádza pri denných sadzbách rozdiely medzi rokom výroby jednotlivých modelov, rozdiely medzi počtom najazdených kilometrov a je viac ako absurdné argumentovať tým, že poškodený by si mal požičať automobil len s podobným počtom najazdených km ako má jeho poškodené auto. V tom prípade by mal žalobca hodnoverne preukázať rok výroby zapožičaného auta, počet kilometrov nie len uvedením v nájomnej zmluve. Počet najazdených kilometrov poškodeného vozidla, nie v poslednom rade uvedenie tohto hodnotiaceho kritéria v obchodných podmienkach v čase prenájmu alebo priamo v cenníku čo sa nestalo. Je všeobecne známe, že denná sadzba pri dlhšom prenájme sa priamo úmerne znižuje. Žalobca na jednej strane háji práva poškodeného ale na druhej strane účtuje najvyššiu dennú sadzbu za deň prenájmu bez ohľadu na dĺžku prenájmu. Žalobca nepreukázal účtovanú dennú sadzbu vo výške 45 eur, že je cenou obvyklou, ktorá nevybočuje z cenového pásma.

56. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na ktoré sa nedostavil právny zástupca žalobcu, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania, súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu. Právny zástupca žalovaného sa nedostavil na pojednávanie, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu pracovnej vyťaženia a hospodárnosti konania, súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd vo veci pojednával v neprítomnosti strán sporu podľa § 180 CSP, oboznámil sa s listinnými dôkazmi strán sporu a zistil nasledovný skutkový stav.

60. Zo zmluvy o nájme č. 145/2023 zo dňa 13.01.2023 súd zistil, že bola uzavretá medzi prenajímateľom Náhradné vozidlo, s.r.o., Žilina a nájomcom M.om H.. Predmetom zmluvy o nájme bol osobný automobil Nissan Micra, EČV: L. Nájom bol dohodnutý na dobu od 13.01.2023 do 26.01.2023, za nájomné vo výške 45 eur za deň, poplatok za pristavenie a obočenie vozidla 30 eur.

61. Náhradné vozidlo, s.r.o. Žilina dňa 10.02.2023 vystavil faktúru č.XXXXXXX na sumu 660 eur, za prenájom náhradného vozidla, za obdobie od 13.01.2023 do 26.01.2023, s určenou lehotou splatnosti 10.02.2023.

62. Z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu AUTOSPOL VLASATÝ, spol. s.r.o., L. zo dňa 26.01.2023 súd zistil, že autoservis prevzal poškodené vozidlo EČV: L za účelom

opravy a po ukončení opravy zo dňa 26.01.2023, bolo vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi dňa 26.01.2023.

63. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 08.03.2023 súd zistil, že KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group ukončila šetrenie poistnej udalosti dňa 07.03.2023, na základe čoho predložila výpočet výšky plnenia 483,60 eur. Poisťovňa priznala dobu zapožičania náhradného vozidla za 14 dní. Cena denného prenájmu bola priznaná vo výške 32,40 eur/ deň. Neprimerané náklady za náhradné vozidlo - cena prenájmu boli vo výške 176,40 eur.

64. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.02.2023 súd zistil, že bola uzavretá medzi postupcom M.om H. a postupníkom Náhradné vozidlo, s.r.o., Žilina. Predmetom postúpenia bola pohľadávka postupcu voči KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group vo výške 660 eur spolu s príslušenstvom a všetkými právami súvisiacimi s touto pohľadávkou, za náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 18.12.2022 na vozidle Škoda Octavia, EČV:L. Zmluvné strany sa dohodli, že odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 660 eur a ich vzájomné nároky sa podpisom zmluvy započítajú, pričom Náhradné vozidlo, s.r.o. bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

65. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.09.2023 postupca oznámil postúpenie predmetnej pohľadávky poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group.

66. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov („PZP“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu vrátane inej ujmy spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

67. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

68. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť si nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

69. Podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

70. Podľa § 11 ods. 7 Zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

71. Podľa § 11 ods. 8 Zákona o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

72. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

73. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

74. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

75. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

76. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

77. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

78. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

79. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

80. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

81. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

82. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

83. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

84. Vykonaným dokazovaním mal súd zo zhodných skutkových strán sporu a predložených listinných dôkazov nesporne preukázať, že dňa 18.12.2022 došlo v Kapušanoch k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle EČV: Škoda Octavia Combi, EČV: LL, ktorého vlastníkom a držiteľom v čase dopravnej nehody bol M. H. („poškodený“). Predmetná škodová udalosť bola spôsobená motorovým vozidlom, ktoré bolo v čase vzniku poistnej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného ako u poisťovateľa. V danom prípade ide o nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (žalovanému) podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP.

85. Zo zmluvy o nájme dopravného prostriedku č.145/2023 zo dňa 13.01.2023 bolo preukázané, že bol uzavretá medzi prenajímateľom Náhradné vozidlo, s.r.o., Žilina a nájomcom M.om H.. Nájom náhradného vozidla bol dohodnutý na dobu od 13.01.2023 do 26.01.2023, počas opravy poškodeného vozidla , s dohodnutou dennou sadzbou nájomného 45 eur, poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla 30 eur. Prenajímateľ po skončení nájmu vystavil nájomcovi faktúru č. XXXXXXX na sumu 660 eur, za prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie od 13.01.2023 do 26.01.2023. Z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu zo dňa 26.01.2023 a čestného prehlásenia poškodeného bolo preukázané, že opravené vozidlo bolo poškodenému odovzdané po ukončení opravy dňa 26.01.2023.

86. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal súd preukázanú zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.02.2023 uzatvorenou medzi postupcom M.om H. a postupníkom spoločnosťou Náhradné vozidlo, s.r.o., Žilina. Zmluvu o postúpení pohľadávky súd považoval za platný právny úkon, ktorá bola uzatvorená písomnou formou, predmet postúpenia (pohľadávka) bol riadne identifikovaný vo výške 660 eur, pozostávajúci za prenájom náhradného motorového vozidla, za odplatu, súčasťou ktorej bolo vzájomné započítanie pohľadávok postupcu a postupníka, pričom tieto nároky vznikli v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťnou udalosťou.

87. Za nedôvodnú súd považoval obranu žalovaného, že žalobca nepreukázal v čase uzavretia nájomnej zmluvy s poškodeným, že bol vlastníkom náhradného motorového vozidla z ktorého dôvodu nie je aktívne vecne legitimovaný. V tejto súvislosti súd uvádza, že prenajímateľ je spravidla vlastníkom prenajatej veci a môže ním byť však aj osoba, ktorá má k veci iné ako vlastnícke právo, môže byť aj osoba odlišná od vlastníka veci podľa § 663 Občianskeho zákonníka. Žalovaný pred podaním žaloby poskytol žalobcovi čiastočne poistné plnenie, uznal nárok žalobcu a preto súd námietku žalovaného považoval za účelovú.

88. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanému Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 10.02.2023. Postúpenie žalovanej pohľadávky neodporuje zákonu ani ho neobchádza a v zmysle súdnej praxe predmetom podstúpenia môže byť aj pohľadávka, ktorá vznikne v budúcnosti (rozhodnutie NS SR sp.zn. 1MCdo/8/2007). Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

89. Žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti Oznámením o poistnom plnení zo dňa 08.03.2023 na základe čoho poskytol žalobcovi poistné plnenie v sume 483,60 eur a priznal nájomné za náhradné vozidlo za 14 dní, za cenu denného prenájmu vo výške 32,40 eur.

90. Medzi stranami bola sporná iba výška denného prenájmu náhradného motorového vozidla, žalobca účtoval nájomné s dohodnutou dennou sadzbou nájomného 45 eur a žalovaný priznal nájomné za náhradné vozidlo za cenu denného prenájmu vo výške 32,40 eur.

91. Predmetom konania je skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so Zákonom o PZP, náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia motorového vozidla, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. K otázke nároku poškodeného za prenájom náhradného vozidla zaujal stanovisko Ústavný súd SR v náleze zo dňa 16.02.2023, sp.zn. III. ÚS 602/2022 kde uviedol, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, kedy môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený musel vynaložiť s cieľom eliminovať škodový následok, nakoľko poškodený nemôže z objektívnych dôvodov užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, dobu nájmu treba priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu. Súd skúma účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla a obvyklosť ceny nájomného, ak je to medzi stranami sporné (rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Mcdo3/2015, pokiaľ ide o výšku náhrady škody, otázka skutočnej škody bola riešená v rozhodnutí R 7/1992).

92. Podľa súdnej praxe za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní (rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn.27Cb/39/2012 zo dňa 06.06.2017, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Cob/134/2014 zo dňa 05.05.2015). Obvyklosť ceny nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla je potrebné skúmať v danom mieste a čase v ktorom k prenájmu náhradného vozidla dochádza.

93. Súd pri rozhodovaní vychádzal z cenníkov autopožičovní, ktoré predložili strany sporu. Žalobca predložil prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v okrese L. v danom čase, z ktorých vyplýva sadzba denného nájomného za porovnateľné vozidlo zn. Škoda Octavia vo výške od 40 eur do 60 eur (cenník autopožičovne Šim-Car-Ján Šimčák v sume 49 eur, cenník spoločnosti SetCar sk.,

a.s. v sume 60 eur, Rent Auto - Škoda Fabia, Škoda Scala v sume 40 eur, Šimo Car - Volkswagen polo v sume 46 eur, L. Specialy , Škoda Fabia od 50 eur, od 60 eur, cenník spoločnosti Autá pre každého v sume 79 eur súd neakceptoval nakoľko absentoval kontakt na dané spoločnosti). Žalovaný predložil cenníky z ktorých vyplýva denná sadzba pri porovnateľnom motorovom vozidle pri dobe nájmu 14 dní v danom mieste a čase od 20 eur do 35 eur (cenník spoločnosti SA-CARS v sume 27 eur, cenník spoločnosti RAI v sume 28,80 eur, cenník spoločnosti East cars v sume 27 eur, GA-TOUR v sume 20 eur, Autocentrum L. s.r.o. v sume 17 eur, Šimo Car v sume 35 eur).

94. Žalovaný pri určení ceny prenájmu vychádza z ceny stanovenej prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu 14 dní, ktoré je nižšie (žalobca vychádza z ceny denného nájomného, ktoré je vyššie). Vzhľadom na okolnosti prejedávanej veci súd považoval za dôvodnú argumentáciu žalobcu, že v prípade dopravnej nehody pri uzatváraní nájomnej zmluvy nebolo možné vopred určiť dobu nájmu (presný počet dní nájmu), ktorá závisela od doby opravy poškodeného motorového vozidla v servise. Žalobca určil cenu za každý deň prenájmu rovnakú ako za prvý deň nájmu, keďže poškodený ani požičovňa vopred nemôžu stanoviť dĺžku trvania opravy. Cenníky autopožičovní sa odvíjajú predovšetkým od počtu dní prenájmu, nakoľko nájomca vie vopred uviesť dobu na akú si chce vozidlo prenajať a podľa počtu dní je stanovená cena za nájom. Keďže oprava poškodeného motorového vozidla a nájom náhradného vozidla trval 14 dní, žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal, že výška denného nájomného 45 eur je primeraná a obvyklá v danom mieste a čase.

95. Pokiaľ ide o porovnávanie ceny nájmov vyplývajúcich z cenníkov autopožičovní na internete z nich nie je zjavné čo je všetko zahrnuté v uvádzanej cene, preto je potrebné zohľadniť všetky podmienky, ktoré autopožičovňa má, pretože na cenu nájmu majú vplyv aj ďalšie podmienky nájmu. Žalovaným predložené internetové cenníky nemožno považovať za objektívny a úplný prieskum trhu, keďže z nich nevyplýva, že by predmetné cenníky zohľadňovali skutočné náklady, ktoré by poškodený musel reálne vynaložiť

96. Uvedené sadzby nájmu náhradného vozidla zo strany žalovaného sú síce nižšie, ako sadzba denného nájomného účtovaná žalobcom poškodenému, avšak súd je toho názoru, že pri určení obvyklej ceny nájomného nemožno bez ďalšieho vychádzať iba z najnižšej možnej ceny. Poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode povinnosť vyhľadávať požičovňu s najnižšou sadzbou denného nájomného, podrobne skúmať a porovnávať podmienky na požičiavanie automobilov. Nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať, aby znížil svoje nároky na používanie náhradného vozidla len s ohľadom na výšku ceny nájmu, poškodený sa dostal do nepriaznivej situácie, keď nemohol používať svoje vlastné vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, ktorú nezapríčinil.

97. Súd dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by suma denného nájomného účtovaná žalobcom bola neprimerane vysoká, išlo o náklady vynaložené dôvodne, účelne a v primeranej výške, žalobu preto považoval za dôvodne podanú, ktorej v celom rozsahu vyhovel v sume 176,40 eur a vo veci rozhodol tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

98. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní dostane sa do omeškania čo mu zakladá povinnosť zaplatiť žalobcovi popri plnení úroky z omeškania. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok domáhať sa proti žalovanému zaplata úrokov z omeškania zmysle § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poistné plnenie je splatné do 15 dní od skončenia vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa § 11 ods. 7 Zákona o PZP.

99. Žalovaný skončil šetrenie poistenej udalosti dňa 07.03.2023, ktorý sa dostal do omeškania už 16. deň po tomto dátume (23.03.2023) , žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 23.03.2023. Súd priznal žalobcovi zákonný ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy 176,40 eur od 23.03.2023 až do zaplata, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku (súd poukazuje na subsidiaritu Občianskeho zákonníka k Zákona o PZP, Nález Ústavného súdu SR sp.zn. III ÚS 309/2020-33, sp.zn. III. ÚS 215/20XX, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7CoCsp/5/2021 zo dňa 29.06.2022).

100. Výška úrokov z omeškania je o 5 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia

Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola dňa 23.03.2023 vo výške 3,5 %. Súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť dlžnú sumu spolu s príslušenstvom do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku v súlade s § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

101. Súd v odôvodnení rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011).

102. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal vo veci plný úspech, ktorému súd priznal proti žalovanému nárok náhradu trov konania v rozsahu 100%.

103. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.